

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Marty Petřikové a přísedících Jiřiny Šípkové a Ivy Tomáškové v hlavním líčení konaném dne 3. října 2022 v Písku,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, montážní dělník, trvale bytem ██████████; adresa pro doručování: nám. ██████████, ██████████,

se uznává vinným, že

v době nejméně od července 2019 nejméně do 29. 12. 2019 v ██████████, okres ██████████, v době kdy při Základní škole ██████████ vedl kroužek basketbalu a zároveň vypomáhal při rekonstrukci školních chodeb, se začal stýkat s nezletilou ██████████, narozenou ██████████, se kterou v úmyslu uspokojit svůj sexuální pud, navázal bližší vztah tím způsobem, že jí slovně lichotil, že se mu líbí, má krásné vlasy, líbal ji na tvář a na vlasy, sahal jí na prsa, na zadek a do rozkroku, začal za ní docházet domů v době, kdy matka nezletilé nebyla doma, kde s ní byl v jednom případě zamčený v jejím dětském pokoji, na jedné ze schůzek za hřištěm u lesa v ██████████ pořídil fotografii, kde stojí, drží v náručí nezletilou ██████████, která na něj obkročmo vyskočila a jejich obličej se dotýkají v polibku, kterou následně umístil na svůj instagramový profil pod názvem lukinoo, kdy k této fotce přidal popisek ██████████, což bylo profilové jméno instagramu nezletilé ██████████, dne 15. 12. 2019 ji vzal osobním

automobilem na výlet do města [REDAKCE], kde se s ní po ulici vodil za ruku a dále se s ní sešel venku u školy dne 29. 12. 2019, kdy se s ní ukryl do výklenku budovy ZŠ [REDAKCE], kde se s ní intenzivně objímal, líbal a osahával ji přes oblečení po celém těle, přičemž dobře znal věk nezletilé [REDAKCE],

tedy

jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let,

čímž spáchal

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu** v trvání **2 (dva) roky**.

Naproti tomu se obžalovaný [REDAKCE] podle § 226 písm. a) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Písku č. j. [REDAKCE] ze dne 15. 7. 2020, pro skutek spočívající v tom,

že

dne 9. 2. 2019 v [REDAKCE], okres [REDAKCE], v úmyslu uspokojit svůj sexuální pud, v době konání hasičské soutěže "[REDAKCE]", které se účastnilo i družstvo mládeže [REDAKCE], kde byla mezi závodníky i nezletilá [REDAKCE], narozená [REDAKCE], této v zázemí šaten, pod záminkou hry, při které dochází k fyzickému kontaktu, zastrčil svou ruku za legíny a spodní kalhotky na holou kůži zadku, nezletilá [REDAKCE] ho od sebe odstrčila a následně v [REDAKCE] okres [REDAKCE], po návratu ze závodu, při koulování se dětí před hasičskou zbrojnicí, vzal do ruky sních, který nezletilé [REDAKCE] zastrčil rukou za tričko pod podprsenku a přitom stiskl její ňadro, ačkoliv nezletilou [REDAKCE] dobře znal a znal tak i její věk,

v čemž byl spatřován zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [REDAKCE] je na základě obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Písku č. j. [REDAKCE], doručené soudu dne 16. 7. 2020, stíhán pro dvojnásobný zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Provedeným dokazováním v hlavním líčení má soud za prokázané spáchání ve výroku rozsudku uvedeného skutku obžalovaným. Naproti tomu byl obžalovaný [REDAKCE] podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěn obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Písku pro skutek označený v předmětné obžalobě pod bodem 1, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek se stal.

2. Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení popřel jednání, jež mu bylo podanou obžalobou kladeno za vinu, a to jak jednání pod bodem 1) obžaloby, tak jednání pod bodem 2) obžaloby, resp. popřel, že jeho jednání mělo mít jakýkoliv sexuální podtext. Obžalovaný uvedl, že s manželkou, se kterou je skoro 22 let, v [REDAKCE] otevřeli na základní škole kroužky, manželka otevřela kroužek kreslení a obžalovaný kroužek basketbalu. Jednalo se o smíšené družstvo, které se skládalo asi z 6 chlapců a 4 dívek. Do kroužku chodil i [REDAKCE]. Od něho se dozvěděl o problémech v jeho rodině, o tom, že rodiče jsou rozvedeni, že matka na děti křičí, později došlo i k napadení jeho sestry [REDAKCE] matkou. Obžalovaný přemýšlel, jak by jim pomohl. Pak se seznámil s [REDAKCE], sestrou [REDAKCE], představila mu ji [REDAKCE], obžalovaný [REDAKCE] nabídl tykání, protože si tykal i se [REDAKCE]. Později začala chodit též na kroužek basketbalu. Obžalovaný viděl, že není v úplně psychické pohodě, na kroužek přišla i s pláčem, proto se [REDAKCE] i [REDAKCE] ptal, co se děje. Obžalovaný je členem oddílu hasičů v [REDAKCE] a jako rozhodčí se účastnil soutěže v [REDAKCE]. Byl tam s [REDAKCE] na jednom stanovišti, ostatní byli jinde. Po celou dobu na této soutěži byl s [REDAKCE]. Nařknutí [REDAKCE] obžalovaný odmítá, protože v šatně bylo pořád plno, nebyl tam pouze on s [REDAKCE], ale bylo tam plno dalších lidí, jak vedoucích, tak i účastníků. Výslovně obžalovaný odmítá, že by strčil obal od sušenek za kalhotky poškozené, že by se dotkl jejích hýždí, to je nesmysl. Kdyby se něco takového stalo, určitě by tam nevládla pohodové atmosféra, jaká tam byla, přičemž obžalovaný v tomto směru poukazuje na videozáznam, který soudu poskytl. Pokud se týká koulovačky u hasičárny, pak mu přistála koule v obličeji, on se rozhodl to vrátit, vzal sníh do hrsti a hodil to poškozené za límec, a to zezadu za límec bundy, rozhodně tam nemohlo dojít k nějakému sáhnutí na nadro [REDAKCE]. [REDAKCE] je kamarád obžalovaného, mají společnou nejen hasičinu, ale i si vzájemně pomáhají. [REDAKCE] byl po celou dobu přítomen v šatně s ostatními. Pokud se týká koulovačky, pak tam byla přítomna [REDAKCE] a ještě někdo další. Došlo k tomu, že poškozená mu hodila kouli na obličej, obžalovaný proto nabral sníh, přičemž poškozená viděla, že na ni chce sníh hodit, tak se otočila a chtěla utíkat, když obžalovaný ji doběhl a asi ze vzdálenosti 5 metrů jí hodil za límec sníh. Pokud se týká dětí, se všemi si obžalovaný tykal, [REDAKCE] si s nimi také tykal. Pokud se týká [REDAKCE], pak někdy před Vánoci 2019 ji obžalovaný potkal, ona s ním potřebovala mluvit, psala mu, že potřebuje probrat okolnosti, co jsou doma. Obžalovaný říkal, že nemá problém, ale že jede na nákupy do [REDAKCE], tak [REDAKCE] nabídl, zda nechce jet s ním, přičemž ona s tím souhlasila. Všechno probrali, obžalovaný jí řekl svůj názor na věc, řekl jí, jak má postupovat, ať se poradí i s [REDAKCE]. Že ji obžalovaný vzal za ruku, tak ona vzala jeho za ruku, protože se cítila v tu chvíli bezpečně, bylo to jako poděkování, navíc jej potom zatahla do obchodu, který byl hned následující. Následně už žádné takového kontakty nebyly. Obžalovaný tam kupoval dárky pro své děti, některé měl objednané, tak si je byl vyzvednout. Pokud se týká kontroly Policie ČR, vybavil si obžalovaný, že to bylo v [REDAKCE], kdy zastavil v zákazu, potřeboval si odskočit. Poškozená [REDAKCE] s ním prostě chtěla mluvit o vyhrožování od matky, která jí říkala, že jestli bude dělat nějaké vylomeniny, tak že půjde k otci. Pokud se týká setkání na hranicích, pak obžalovaný uvedl, že v té době se konalo plno motorkářských akcí, na jednu z nich byl obžalovaný pozván, bylo to kousek od [REDAKCE]. Tehdy mu též psal [REDAKCE], že se vrací z Chorvatska, kde byli na dovolené, a protože to měl obžalovaný opravdu kousek, tak si řekl, že se za ním pojede podívat. Takže tam přijel, povídali si, oni potom odjžděli autobusem a obžalovaný si říkal "máme stejnou cestu, pojedou stejnou cestou jako jedou oni", protože v té době jejich motorkářský večírek již skončil. Obžalovaný dále potvrdil to, že byl u [REDAKCE], byl si vyzvednout basketbalový míč, který půjčil [REDAKCE] a [REDAKCE]. Při té příležitosti tam byla i [REDAKCE], která mu chtěla říct, co se doma děje, chtěla opět nějakým způsobem radu a chtěla mu poslat fotky, které chtěla vytisknout matka. Kluci byli jak utržení ze řetězu, proto se obžalovaný s [REDAKCE]

zamkli v pokoji, neboť ona mu tyto skutečnosti chtěla říct v klidu. Byli tam ale jen pár minut, poškozená mu poslala fotky, následně přišla babička, která zatukala na dveře, a obžalovaný s poškozenou dveře okamžitě otevřeli. Tato setkání se děla vždy tak, že se venku s [REDACTED] potkali, probrali situaci, jinak se s [REDACTED] nestýká a nepíše si s ní. Pokud se týká problémů doma, které [REDACTED] řešili, pak se jednalo o to, jak mu popisoval [REDACTED], že se snažili vždycky mít byt naklizený, což oni dělali, umyli nádobí, vytřeli, vyluxovali, ale stejně přišla nějaká maličkost, kvůli které jejich matka začala bezdůvodně rvát, bylo to na denním pořádku. Někdy v předvánočním stresu došlo ke slovní rozeprši mezi [REDACTED] a její matkou, kdy matce se opět něco nelíbilo a udeřila svoji dceru dlaní do tváře. Po tomto napadení [REDACTED] manželka obžalovaného naložila [REDACTED] s [REDACTED] do auta a odvezla je do nemocnice na ošetření. Následně manželka psala na OSPOD do [REDACTED]. Pokud se týká cesty [REDACTED] a [REDACTED] s otcem do Chorvatska, pak koncem jejich zájezdu napsala obžalovanému i [REDACTED], že dostala měsíčky, že často zůstávala na pokoji, že otec ji neustále ponižoval, že tak vospěla, že jí narostla prsa a potom se i nabídl, že jí vypere její spodní prádlo, zkrátka si [REDACTED] stěžovala na to, jak se k ní otec chová. Takové intimní záležitosti si nepsali, jen tehdy, a to proto, aby obžalovaný pochopil, proč se ta situace s otcem v Chorvatsku tak děla. Pokud se týká výklenku u školy, tak nejdříve s obžalovaným mluvil [REDACTED] a pak s obžalovaným chtěla mluvit [REDACTED] o tom, že její Vánoce nejsou takové, rozbřečela se, obžalovaný ji utěšoval pouze tak, že ji objal, ona si potom sedla do podřepu a brečela, kdy obžalovaný ji pouze utěšoval, žádný sexuální podtext to nemělo. Pokud se týká jeho vztahu k [REDACTED], pak jde o vztah přátelský, spíše by řekl jako otec a dcera. Žádné další děti kromě [REDACTED] a [REDACTED] se mu nesvěřovaly. K fotografii na čl. 101 spisu obžalovaný uvedl, že [REDACTED] byla hodně spojovaná s ním, docházelo tam k různým narážkám, k šikaně ze strany školy, tak vymysleli tento nepodařený pokus této šikany se zbavit. Fotka vznikla u lesa, fotil to [REDACTED] a domnívali se, že když tam dají tento profil, tak že nějakým způsobem se šikany zbaví. Pokud se týká porušení předmětné fotografie, byl to nápad [REDACTED], obžalovanému se do toho nechtělo, ale chtěl jí pomoci. Obžalovaný [REDACTED] řekl, že se umí smát očima, ale dále při svém výslechu u hlavního líčení konstatoval, že [REDACTED] není jeho typ, nelíbí se mu a navíc ví, kolik jí je let. Je pravda, že jí řekl, že má krásné vlasy. O sexu s [REDACTED] obžalovaný nemluvil, kolem pasu ji nechytal, v žádném případě ji neplácal po zadku. Obžalovaný v žádném případě poškozenou nelíbal na tvář a na vlasy, to, co mělo vypadat jako polibek, bylo pouze tak, že když přišla na trénink, něco probrali, ona brečela, tak obžalovaný ji objal a přitiskl hlavu tak, že to vypadalo jako polibek a dotkl se prostě ústy, ale polibek to nebyl, mělo to mít pouze utišující efekt. Pokud se týká fotografie na čl. 101, nedošlo k polibku. Obžalovaný neřekl poškozené, aby s ním šla do postele, nikdy se v její blízkosti nevzrušil a ani ji neosahával. Obžalovaný potvrdil, že je pravdou, že [REDACTED] řekl, že se kvůli ní klidně rozvede, bylo to však jen ze srandy, prostě to plácl, nemyslel to absolutně vážně, je šťastně ženatý s manželkou 12 let a 22 let jsou spolu. [REDACTED] se mu nelíbí, není to jeho typ, pouze jí chtěl pomoci.

3. Nezletilá [REDACTED] vypovídala u hlavního líčení na svou žádost v nepřítomnosti obžalovaného. Popsala situaci na hasičské soutěži v [REDACTED] s tím, že uvedla, že každé družstvo mělo svou šatnu. Obžalovaný [REDACTED] svědkyni vzal autem do [REDACTED] a současně s nimi byl v šatně. V jednu chvíli obžalovaný vzal obal od sušenky a dal ho svědkyni za kalhotky a sáhl jí na zadek. Pak se stalo, že před hasičárnou, když jeli domů, tak se koulovali, svědkyně po něm hodila sněhovou kouli a on jí sních dal za podprsenku a taky se dotkl prsa. V šatně si normálně povídali, pak se tam s holkami pošťuchovaly, byla tam taková tyč, tak se na ni zavěšovaly. Poškozená popřela, že by někdy obžalovanému skákala na záda. [REDACTED] tvrdila, že viděla, že jí sáhl pod kalhotky a že i prý viděla, jak tam dal sních. Svědkyně si již nevzpomíná, zda jí sáhl na levé prso, stál za ní a dal jí tam sních. Myslí si, že sních jí tam dal pravou rukou, ale přesně si to nepamatuje. Následně svědkyně vypověděla, že spíše jí tam dal sních levou rukou. Pokud se týká [REDACTED], toho svědkyně zná, dříve spolu chodili. [REDACTED] jí psal zprávy, že nesmí lhát, že by mohla dostat trest za křivé obvinění. Svědkyně popřela, že by se s tím, co se

stalo, svěřovala přímo na té soutěži, řekla to až doma mamce. Dále svědkyně potvrdila, že si chatovala o dané události s [REDAKCE], že jim to řekla už předtím, když se jí to stalo, tak proč jí nevěří, kdy rozhodně v chatu neuvedla, že to, co se stalo, není pravdou.

4. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že obžalovaný je člověk, kterému se mohla svěřit, v tu dobu tam nikdo jiný nebyl a šlo o věci, které nechtěla říkat ani bráchovi. Mluvila s ním o šikaně ve škole a o problémech s mámou. S matkou má problémy, a to i v současnosti, stále se hádají. Poškozená přijde ze školy a mamka na ni zničehonic začne rvát, a proto se svěřovala [REDAKCE]. Seznámila je její kamarádka [REDAKCE] a následně poškozená začala chodit na tréninky basketbalu, kdy trenérem byl [REDAKCE]. [REDAKCE] se svěřovala s problémy ve škole, kde se k ní nechovali zrovna hezky, pořvávali na ni, že má špatného otce, že jenom chlastá, a že její máma se neumí chovat a vše házeli na svědkyni, že je to její vina. Poškozená pak měla potřebu vylít si srdíčko, někomu se s tím svěřit. Doma se nikomu nesvěřovala, měla zkušenost, že cokoliv mámě řekla, např., že jí něco bolí, tak máma řekla, že simuluje. Bráchovi se poškozená svěřovala až později, zpočátku spolu neměli dobrý vztah, až poslední dobou jej mají lepší. S obžalovaným se vídali, když malovali školu, kam chodila s bráchou pomáhat a pak už se vídali jenom občas, jak je sepsáno, a pak už ne. Pokud se týká návštěvy [REDAKCE], pak svědkyně vypověděla, že šla k lesu, potkala tam [REDAKCE], který jel z práce, požádala jej, zda by ji do [REDAKCE] nehodil, že si chce koupit nějaké dárky, tak ji tam vzal, když jej o to požádala. V [REDAKCE] mu pak řekla, zda by s ní nešel do obchodů, takže chodili po krámech a svědkyně hledala dárky i např. pro bráchu. Jenom na chvíli svědkyně obžalovaného chytila za ruku, a to z toho důvodu, aby šel s ní do jednoho obchodu, myslí, že to byl zrovna [REDAKCE]. Pokud se týká fotografie na čl. 101 spisu, pak svědkyně vypověděla, že se chtěla zbavit těch pomluv, že ji nikdo nemá rád, že ji všichni nenávidí, a chtěla dokázat, že ji někdo rád má, aby ji nechali být, byl to její nápad. Konstatovala, že pokud se týká této fotografie, tak se s obžalovanými políbili, ale nebyla to ani pusa, bylo to prostě jenom jako hodně blízko sebe, kdy obžalovaný se trošku dotkl, ale jen malinko. Trošku se dotkli rtů, ale jenom trošku, nebyla to úplně přímo pusa. Telefon byl položený na autě, tímto způsobem byla fotografie pořízena a bylo to pořízeno u jejich lesa v [REDAKCE]. Dále svědkyně uvedla, že fotografie vznikla tak, že jeli ze školy a ona prostě řekla, že má tento nápad, přičemž tento nápad vznikl až na tom místě, resp. bylo to při pochodu, kdy prostě šli a ona jenom z hlavy v jednu chvíli řekla, že má tento nápad, že tam pojedou. Přičemž nikdo další s nimi nebyl. Pokud se týká setkání s obžalovaným na hranicích, pak svědkyně vypověděla, že obžalovanému psala, že se táta každý den opil, a že kvůli němu ani nikam nemohli, a že je ven brala jeho přítelkyně. Potom jí obžalovaný napsal, že ten den byl na nějakém motorkářském srazu, a že to měl docela blízko, tak svědkyně šla akorát s bratrem [REDAKCE] ven z autobusu. Svědkyně párkrát obžalovanému i zavolala, když měla možnost, že je to na té dovolené fakt hrozné, ale jinak mu psala. Navíc obžalovaný byl v kontaktu i s [REDAKCE]. Z té dovolené mu svědkyně volala asi 2x, když už to bylo nesnesitelné. Dále svědkyně uvedla, že např. při opravě školy si s obžalovaným psali přes skupinu basketbalu. Obžalovaný ji asi 2x objal, a to jednou když přišla po velké hádce s matkou na trénink, tak ji obejmul, a to jenom proto, že byla ve špatné náladě, a to se následně stalo ještě jednou. Svědkyně uvedla, že po zadku ji obžalovaný neplácal, nechytal ji kolem pasu, o sexu spolu mluvili ze srandy, ještě s nimi byl [REDAKCE], na tvář ani na vlasy ji nelíbal, jenom jí na vlasy položil hlavu, když ji objal. V její přítomnosti obžalovaný nebyl vzrušený, za prvé si takových věcí nevšímá a za druhé kdyby se někam koukala, tak to tam asi nebylo, ona si něčeho takového nevšímala, podle ní stejně asi ani ne. U nich doma byl několikrát, jednou byla doma jenom mamka, potom tam dával sklenice, ty dával také mamce, pak dělal jednou fotografie pro mamku. Sami dva v pokoji chvíli byli, ale už jen dopočítávali fotky, zda mají všechno, chodil za nimi i její bratr s [REDAKCE]. Protože pak začali dělat hodně hluk, tak kvůli nim ty fotografie nemohli pořádně dodělat a tak se na chvíli v pokoji zamkli, v tom okamžiku přišla babička, takže svědkyně okamžitě otevřela. S obžalovaným se již nestýká, od bráchy slyšela, že obžalovaný z toho má i doma docela problém, tak nechce svědkyně přetěžovat. Je pravdou, že je

kontrolovala hlídka Policie ČR, stalo se to na letišti u hlavní silnice, jenom tam zastavili, protože si obžalovaný potřeboval dojít na záchod a pak jeli zpátky, ale byl tam zákaz. Policistovi svědkyně řekla, že se svěřovala s problémy ve škole. Na setkání dopředu domluveni nebyli, většinou se potkávali, když obžalovaný jel z práce. Svědkyně potvrdila, že matka ji párkrát uhodila, jednou to bylo fakt silnější, kdy se druhou stranou bouchla o parapet do hlavy do spánku a bratr měl strach, aby jí něco nebylo, proto napsal [REDAKCE] manželce, jestli by ji neodvezla do nemocnice na kontrolu. Matce nikdy neřekla, že se panu [REDAKCE] svěřovala se situací doma, mamka si pořád vede svou, že jí měl v posteli a takové různé blbosti, že s ním určitě něco měla a mamka si to myslí i přes 2 vyšetření. Svědkyně konstatovala, že s mamkou si moc nerozumí a to ani teď, asi k sobě cestu nenajdou. Vztah s otcem, uvedla svědkyně, je velmi špatný, na dovolené ji ponižoval, když dostala holčičí problémy, nabízel jí, že jí vymáchá spodní prádlo, takto ji ponižoval i před jeho přítelkyní a jejím vnukem. Pokud se týká situace ve výklenku školy v [REDAKCE], pak svědkyně vypověděla, že [REDAKCE] šel kolem školy a ona byla s bráchou na betonovém hřišti, přičemž ten den je mamka zase seřvala, takže se chtěla někomu svěřit, proto s [REDAKCE] zalezli, aby nebyli vidět od spolužáka, protože je to hrozný kluk, jinak by byli normálně na hřišti a povíдали si. Pokud se v obžalobě píše, že se měli intenzivně objímat, líbat, že jí měl pan [REDAKCE] osahávat přes oblečení po celém těle, pak toto svědkyně popřela, uvedla, že ji podruhé obejmul, což bylo tedy 2x za celou dobu.

5. [REDAKCE], matka poškozené [REDAKCE], vypověděla, že dcera jí řekla, že byla na hasičské soutěži a v šatnách, že jí pan [REDAKCE] dal obal od sušenek pod spodní kalhotky a při tom jí sahal na zadek a následně při koulování, že vzal snůh a dal jí ho pod podprsenku a sahal jí na prsa. Dcera brečela a svědkyně z toho byla též rozrušená. Svědkyně vypověděla, že si myslí, že jí to dcera řekla hned ten den. Dcera odmítala, aby to řekli vedoucímu panu [REDAKCE], byla z toho velice rozrušená. Říkala, že už nebude chodit vůbec na žádné hasiče, na žádné kroužky. Oznamili to, až když i [REDAKCE] ostatním říkala, co viděla, a poté, až když to bylo s [REDAKCE]. Dceři pak začaly chodit zprávy od kamaráda [REDAKCE] a [REDAKCE], kde jí vyhrožovali, že obžalovaného krivě obvinila.
6. Svědkyně [REDAKCE], matka poškozené [REDAKCE], uvedla, že o vztahu mezi [REDAKCE] a jeho dcerou se dozvěděla z telefonu dcery, kde si přečetla různé zprávy, které si psali. Do telefonu nahlédla proto, že dcera je nezletilá a od různých lidí se matka dozvíдалa, že se s [REDAKCE] její dcera stýká. Zavolala si dceru i syna, dcera jí dala telefon dobrovolně, svědkyně si přečetla zprávy a syn jí řekl, že je to pravda, že se spolu stýkají. Ve zprávách si přečetla, jak jí [REDAKCE] chválí, jak se mu líbí, že se kvůli ní rozvede. Tyto zprávy četla na Instagramu. Neví samozřejmě, jestli tyto zprávy psal přímo [REDAKCE], ale byl tam napsaný. Dcery se svědkyně ptala, zda se s [REDAKCE] setkala, přičemž dcera jí potvrdila, že ano. Dcera jí potvrdila, že spolu byli v [REDAKCE] na trzích, o tom původně svědkyně vůbec nevěděla. Také ví o situaci, kdy [REDAKCE] se s její dcerou zamkl u ní v pokojíčku, toho nebyla přítomna, nakonec tam ale přišla babička a dveře se odemkly. V té době žádné exekuce rozhodně neřešila. Je pravdou, že fotografie nábytku pořizovala, a to z toho důvodu, že bývalý manžel si nechce odhlásit trvalý pobyt, tak jí nějaký právník poradil, aby si ošetřila majetek. Je jí známo, že [REDAKCE] to vyprávěla panu [REDAKCE], a proto jí nafotili obrázky jejího majetku v bytě. Pan [REDAKCE] to nafotil, ale svědkyně u toho nebyla. Rozhodně svědkyně vyloučila, že by dceru o pořízení fotografií žádala. Svědkyně také poukazovala na fotografii, která se objevila na Instagramu, kde nezletilá [REDAKCE] byla vyfocena s panem [REDAKCE]. Z toho důvodu byla matka pozvána do školy k řediteli, kde tuto situaci probírali. Dcera byla v daném období zatvrzelá, nechtěla vůbec s nikým mluvit, ani s ní, mluvila pouze s bratrem. Moc nekomunikovala ani s babičkou, ani s dědou, s otcem má špatný vztah. Svědkyně dále uvedla, že na sociálce nic neřešila, akorát udání. Bylo to udání od sousedů, že prý křičela na děti. Děti mají doma povinnosti, musí si uklízet pokojíčky, není to tak, že by musely uklízet každý den, ale alespoň 1x

za týden. Je pravdou, že asi půl roku po rozvodu bylo u nich náročnější období, rozváděli se 21. 8. 2018, pak se to ale uklidnilo. Je pravda, že syn se svědkyni svěřuje se vším, ale dcera se svěřuje spíše bratrovi. Svědkyně si nepamatuje, že by se ve škole řešila nějaká šikana. Svědkyně potvrdila, že [REDACTED] dala facku, bylo to 25. 12. 2019, [REDACTED] byla drzá, ještě v osm hodin chtěla jít ven, bylo jí 12 let a svědkyně nechtěla, aby se po [REDACTED] potloukala sama. Svědkyně konstatovala, že se za to dceři omluvila. Ke vztahu dcery a obžalovaného svědkyně uvedla, že dcera jí říkala, že by ji obžalovaný [REDACTED] v životě neublížil, že ji má prostě rád. Svědkyně dovozuje, že dcera se do obžalovaného zamilovala. Dcera jí potvrdila, že se do pana [REDACTED] zamilovala a že si opravdu jenom povídali. Současně svědkyně vypověděla, že o této záležitosti i o vztahu pana [REDACTED] k dalším děvčatům toho hodně slyšela, ale jestli je to pravda či není, to neví, je to jen "jedna paní povídala". Současně se doslechla, že z telefonu [REDACTED] měly chodit i nějaké sprosté zprávy, ale údajně to prý nepsal ani pan [REDACTED], byť to bylo z jeho telefonu, údajně to psal někdo jiný. Pokud se týká zpráv, které svědkyně viděla v telefonu, pak nemůže potvrdit, že ty zprávy psal [REDACTED], přičemž je jí známo, že pokud se týká zprávy, ve které bylo uvedeno "pojď si zašukat", tak to prý psal soused pod nimi [REDACTED]. Takto jí to bylo vysvětleno dětmi.

7. [REDACTED], bratr poškozené [REDACTED], u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 vypověděl, že obžalovaného zná, poznal jej v dubnu 2019 na kroužku basketbalu v [REDACTED]. Na kroužek chodila i jeho sestra, taky hrála basketbal. Pokud potkali pana [REDACTED], tak ho viděli vždy ve škole nebo na tréninku, jinde se s ním nescházeli, svědek si je jistý, že ani jeho sestra se s ním neselekávala. Svědkovi je známo, že bylo akorát pár případů, kdy mu bylo řečeno, že byli viděni někde v autě. [REDACTED] z toho měla dost problémů, kolikrát brečela, že už obžalovaného nechce vidět, protože se jí děti ve škole smály, šikanovaly ji. Jediné setkání, kdy se spolu viděli, bylo, když se mu [REDACTED] chtěla svěřit s problémy s tím, že jí ubližují děti ve škole, a to byla právě ta situace, kdy spolu jeli do [REDACTED] a. O tomto setkání se svědek dozvěděl později. [REDACTED] byl u nich doma na návštěvě, asi 2x s mamkou na kafi a 1x přišel sám, když mamka nebyla doma. Setkání proběhlo normálně, bavili se o basketbalu. Byla u toho sestra a též jejich soused [REDACTED]. Svědek potvrdil, že tam byl okamžik, kdy na chvíli zavřeli dveře, protože něco řešili, ale byla to otázka úplné chvílky, kdy následně svědek zatukal na dveře, ať se otevrou a dveře se hned otevřely, resp. svědek potvrdil, že dveře byly zamčené. Svědek už si nepamatuje, co přesně tehdy [REDACTED] s [REDACTED] řešili, ale pokud ví, tak to bylo něco ohledně malování, protože [REDACTED] začala malovat, v čemž jí pomáhala manželka pana [REDACTED]. Přítomna tehdy byla též babička, která, jak svědek myslí, přišla až po tom odemknutí. Svědek potvrdil, že pan [REDACTED] a [REDACTED] si psali, bylo to před těmi incidenty, kdy se začalo všechno řešit, svědek konverzaci viděl, řešilo se tam akorát malování, basketbal a tréninky. Šlo o komunikaci v basketbalové skupině na Messengeru. Svědek dále potvrdil, že na hranicích, když se vraceli z dovolené z Chorvatska, potkali pana [REDACTED] na motorce, přičemž to nebyla náhoda, obžalovaný svědkovi napsal do zpráv, kdy se jej ptal na příští zastávku autobusu, že se tam zastaví. Svědek mu odepsal, kde budou zastavovat a tak se tam na pár minut sešli. Obžalovaný svědkovi svoji jízdu na motorce vysvětlil tak, že se jel projet na motorce, že má motorku velmi rád, že si prostě jenom takto udělal cestu za nimi, že neměl vyloženě cíl asi kam jet, tak se prostě domluvil s nimi na tu zastávku. Svědek myslí, že sestra nevěděla, že obžalovaný bude čekat na té zastávce, ale domnívá se, že přes tu dovolenou si s obžalovaným psali. Následně sedli do autobusu, pan [REDACTED] někam jel a stejné setkání pak měli v [REDACTED], odkud je do [REDACTED] odvezl táta. Obžalovaný věděl, kde jejich autobus zastaví, ale svědek vysvětloval, že to nebylo nic, že by tam čekal, svědek ho viděl jen projíždět, měli dokonce jinou trasu. O tom, jaká bude trasa při návratu autobusu z Chorvatska, mu svědek psal. Svědek vypověděl, že si psal s [REDACTED], které napsal, že ho dost zklamala, protože ona a zbytek lidí ve škole roznášeli pomluvy o panu [REDACTED]. Říkali, že jeho sestra má sexuální kontakt s panem [REDACTED], že to dělají všude možné. U výslechu se pak dozvěděli, že nic není pravda, že oni si spoustu věcí vymysleli. To byl důvod,

proč [REDAKCE] psal. Svědek potvrdil též existenci šikany jeho sestry ve škole, která souvisela právě s těmito pomluvami ohledně vztahu pana [REDAKCE] s jeho sestrou. K fotografii, která byla svědkovi předestřena na čl. 101 spisu, tento uvedl, že předmětná fotka vznikla proto, že ségru chtěl jeden kluk a dost za ní lezl a ona tuto fotku vyfotila jen proto, aby jí dal pokoj. Dle svědka fotka podle těch stromů vznikla možná na fotbalovém stadionu v [REDAKCE] nebo někde u lesa, který je blízko stadionu. Svědek potvrdil problémy ohledně rozvodu rodičů, kdy sdělil, že rozvod se odrazil na chování maminky, rozvod trval dlouho, [REDAKCE] to snášela špatně, nemá ráda jakékoliv konflikty, to je také důvod, proč za ni svědek řeší problémy. Z důvodu šikany [REDAKCE] přišla o některé kamarádky, úplně sama ale nezůstala, byly kamarádky, které tomu nevěřily, např. [REDAKCE]. S těmito pomluvami začala [REDAKCE] a přidaly se holky [REDAKCE], jemu přímo se však nepřiznaly, že lhaly, dokud nezjistily, že mají jít k výslechu, potom už řekly pravdu, že si to vymyslely. Svědek dovozuje, že [REDAKCE], protože ji zná velice dobře, by byla schopna si něco vymyslet.

8. Svědek [REDAKCE], otec poškozené [REDAKCE], vypověděl, že obžalovaného zná podle vidění, viděl ho 2x, loni v červenci v [REDAKCE] a jednou když je doprovázel z dovolené. Když jej viděl v [REDAKCE], vyšel obžalovaný z tělocvičny, dcera se proti němu natěšená rozběhla a skočila mu kolem pasu, chytla ho jakoby to byl Ježíšek, svědkovi se to nelíbilo. Podruhé se viděli na [REDAKCE], kde zastavili, když se vraceli s dětmi z Chorvatska, tam obžalovaný čekal, poškozená vyskočila z autobusu a běžela za ním a povídali si. Pak za nimi obžalovaný jel do [REDAKCE]. U [REDAKCE] na ně zase čekal a doprovázel je do [REDAKCE], kdy zase čekal v [REDAKCE]. Z doslechu svědek slyšel, že dcera nastupuje do auta obžalovaného u pana [REDAKCE] v [REDAKCE] u baráku a ten ji vozí někam směrem na [REDAKCE] nebo na [REDAKCE]. Podle názoru svědka dovolená probíhala dobře, po dovolené mu však dcera už ani nenapsala a posledního třičtvrtě roku přestala komunikovat.
9. Svědek [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděl, že chodí do školy v [REDAKCE] pomáhat jeho přítelkyni paní [REDAKCE], která zde uklízí. Obžalovaného svědek zná, viděl jej, když ve škole pracoval. V sobotu nebo v neděli, jednou, když šel přítelkyni pomoci, odpoledne kolem druhé hodiny, tak viděl pana [REDAKCE] s [REDAKCE] a šel to říct paní [REDAKCE]. Viděl, jak tam byli spolu, stáli, pak seděli nebo mu seděla na klíně, objímali se, dávali si pusy, osahávali se. Pozoroval je delší dobu. Pak šel za paní [REDAKCE], ať se jde podívat, co se tam děje. Drželi se okolo pasu normálně jako milenci, takový z toho měl dojem. Obžalovaný [REDAKCE] sahal na prsa, všude možné, sahal jí mezi nohy. [REDAKCE] na něm seděla obkročmo, povídali si a líbali se. Nešlo o delší líbání, dávali si pusy. Obžalovaný [REDAKCE] osahával přes oblečení. Po celou dobu, a to asi od dvou hodin odpoledne až do doby, kdy svědek se svou přítelkyní odcházeli, to mohlo být po čtvrté, tam jmenovaní byli. Svědek uvedl, že po celou dobu chtěl něco dělat, ale paní [REDAKCE] mu v tom zabránila. Vzdálenost, ze které tento incident svědek sledoval, byla asi 3 metry a současně byl za oknem. Z tohoto okna je právě vidět do výklenku, kde se nacházeli obžalovaný s poškozenou. Na záznamu je natočené líbání. Když přišli domů, tak volali panu řediteli. Svědek uvedl, že situaci nahrál, ukázal to panu řediteli. Svědek dále vypověděl, že jednou, když jeli autem, tak viděl tyto dvě osoby, že byly v lese, když se jede na [REDAKCE] u takového krmelce, stálo tam auto obžalovaného a oni byli v autě. Je si jistý, že to byl pan [REDAKCE] a [REDAKCE]. Může to být tak 3 nebo 4 měsíce nazpátek.
10. [REDAKCE], uklízečka ve škole v [REDAKCE], v rámci své svědecké výpovědi vypověděla, že pan [REDAKCE] opravoval na chodbách školy zdi, opravoval je s dětmi, s dívkami, kdy se svědkyni zdálo, že s nimi nějak moc laškuje. Probíhalo to tak, že holky ječely a obžalovaný je tam věčně honil po schodišti. Holky ho docela provokovaly, ale prostě se to svědkyni nezdálo, bylo to takové divné, nebylo to obvyčejné, bylo to už přes čáru. Paní [REDAKCE] u toho byla, ta si toho nevyšímala, ona vždycky říkala, že on je takový nevybouřený, že je prostě takový, že má takovou

povahu. Stalo se kolem Vánoc, že šli s přítelem [REDACTED] do školy uklízet, on šel dopředu do školy a tam je takový výklenek za školou a ze šatny je tam okno, kdy [REDACTED] pro svědkyni přišel a říkal "pojd' se podívat, tam je nějaký chlap a mučí nějaké dítě". Ve výklenku byl pan [REDACTED] a objímal se tam, líbal a osahával s [REDACTED]. To svědkyně osobně viděla. Svědkyně konstatovala, že ve škole byli od půl druhé a domů šli asi ve čtyři a celou dobu v tom výklenku byl přítomen obžalovaný s poškozenou. Obžalovaný osahával poškozenou přes oblečení, sahal jí na prsa, na zadek, na intimní místa do rozkroku. Z výklenku, když se vystoupí, tak je tam dvůr a pak je tam hřiště, na tom hřišti byl [REDACTED] a [REDACTED], hráli míčové hry a svědkyně dovozuje, že je hlídali, aby se nemuseli bát, že zrovna někdo přijde. Přítel to chtěl řešit, zuřil, že to není možné, že je to dítě, svědkyně jej ale držela s tím, že chtěli zavolat paní [REDACTED] nebo paní [REDACTED], ale nakonec volali panu řediteli. V mezidobí si svědkyně s přítelem normálně dělali svoji práci. Při sledování těchto dvou osob se schovávala, protože se jí zdálo, že ji vidí, jak na ně koukají. Svědkyně konstatovala, že přítel říkal, že to pro jistotu natočí, ona mu však pořád říkala, ať to nefotí, že jsou tam kamery, jenže nevěděli, že ty kamery nejdou. Svědkyně konstatovala, že předmětné místo sledovali přes 2 okna, jedno z chodby a jedno ze šatny. Nenatačeli to přímo, aby je viděli, ale shora z kabinetu. Vždy chvilku uklízeli a následně to vždy chvilku sledovali.

11. Svědek [REDACTED] vypověděl, že pracoval na Základní škole v [REDACTED] na pozici školníka. Po dobu nemoci zaskakoval za pana školníka, a to od února do října 2019. Pan školník byl těžce nemocný, následně zemřel, a na to místo se už nevrátil. Pro neplnění některých povinností pan ředitel se svědkem jeho činnost ukončil. [REDACTED] svědek zná, je to uklízečka ve škole. Je pravdou, že mu říkala, že některé věci jsou zbytečné, že se dělat nemusí, že si pan ředitel dost vymýšlí, několikrát mu i říkala, ať jde domů dřív, že je zbytečné tam být takhle dlouho. Ale svědek se s ní potkával málokdy. Svědek neví, o kom se uvažovalo, aby nastoupil na místo školníka, kandidátem mohl být i on, pak tam byl ještě nějaký pán z [REDACTED] ulice, a dále svědek neví, koho pan ředitel měl za možné kandidáty. Je pravdou, že když svědek ze školy odcházel, tak druhý den už tam byl syn paní [REDACTED], takže to muselo být předem domluvené, hned ten den mu svědek předával klíče. Syn paní [REDACTED] se tedy stal školníkem. Pokud se týká vztahu mezi [REDACTED] a [REDACTED], pak svědek konstatoval, že to nemůže komentovat, protože když přišel do školy, tak tam prakticky nikoho nepotkal. Dle jeho názoru [REDACTED] s dětmi komunikoval normálně, běžně, kamarádsky. Pokud se týká paní [REDACTED], vypověděl, svědek, že ve škole má z rodiny zaměstnanou dceru, která tam pracuje také jako uklízečka, dále je tam syn, který je na místě školníka a dále tam chodí vypomáhat její přítel. Svědek zaslechl, že o místo školníka se měl zajímat také pan [REDACTED].
12. [REDACTED], bývalá učitelka v Základní škole v [REDACTED], vypověděla, že [REDACTED] měla ve třídě jako třídní. Obžalovaného [REDACTED] a [REDACTED] potkala v [REDACTED], šli proti ní, vedli se za ruce, což jí trochu překvapilo, protože to bylo v době, kdy už ze školy věděla, že se něco kolem toho děje. Povídalo se, že [REDACTED] a [REDACTED] se scházejí. Ihned jak svědkyni zaregistrovali, zašli do obchodu. Ve chvíli, kdy je zahlédla, tak už se vedli za ruku. Za ruku se vedli, i když zacházeli do obchodu.
13. [REDACTED] v rámci své svědecké výpovědi učiněné u hlavního líčení uvedl, že je ředitelem Základní školy v [REDACTED], a to od roku 2018. Osobně obžalovaného [REDACTED] společně s [REDACTED] nikdy neviděl, je to dáno i tím, že bydlí v [REDACTED] a v [REDACTED] jenom pracuje. Během podzimu 2019 za ním přišla paní [REDACTED], maminka [REDACTED], kdy měla podezření, že [REDACTED] s obžalovaným mají blízký vztah. To bylo první týden v říjnu, nicméně již během září se něco proslýchalo. Asi 3 dny nato se objevila taková záhadná fotka na sociální síti u [REDACTED], kdy prokazatelně se [REDACTED] objímá nebo drží ji v náručí nějaký podle postavy muž

zahalený do mikiny. Na fotografii si dávají pusy. ■■■■■ byla poznat, muž byl vidět jen částečně. Na základě této skutečnosti škola zaslala podnět na odbor sociální péče. Obžalovaný ■■■■■ se k dětem chová tak, že je bere úplně jako rovnocenné, nebral je jako děti, svědek toto chování označil jako netypické, nicméně to zhodnotil jako únosné. Svědek též potvrdil, že slyšel, že mělo proběhnout setkání ■■■■■ a obžalovaného ve výklenku školy. To slyšel od zaměstnankyně paní ■■■■■ a jejího druha pana ■■■■■. Paní ■■■■■ je vzorný pracovník, dělá si svoji práci znamenitě, pracuje zde dlouho, minimálně 20 let. Ve škole pracují i její 2 děti, a to jako školník a druhá uklízečka.

14. Svědek ■■■■■ vypověděl, že v ■■■■■ chodil na kroužek basketbalu, který vedl obžalovaný. ■■■■■ ■■■■■ tam zpočátku chodila, později už ne. Holky se k němu chovaly normálně, jako kdyby byl jejich kámoš a také se děly ty věci, že holky ■■■■■ neposlouchaly, dělaly si co chtěly, dělaly bordel, potom po něm i skákaly, pak došlo k tomu, že na trénincích se ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■ začaly s ostatními prát, začaly je pošťuchovat, nadávat jim a tak se ■■■■■ naštvál a vyhodil je. Od té doby, co je vyhodil, ony jej začaly pomlouvat, že je osahával, přitom ony furt na něj skákaly a on je od sebe odstrkával. Že by je osahával, to jsou skutečně pomluvy, svědek byl na každém tréninku a není to poprvé, co to udělaly. I nedávno ve škole třeba bylo, že začaly říkat, že jeden učitel je taky pedofil, tak on šel z té školy radši pryč. Je pravdou, že ■■■■■ byl k děvčatům hodně kamarádský, protože nechtěl být na ně přísný, ty starší holky to pochopily, chovaly se normálně. ■■■■■ je kamarád svědka, svědek k němu občas chodí na návštěvu. Stalo se jednou, že pan ■■■■■ šel se svědkem za ■■■■■ a potom ■■■■■ chtěla ■■■■■ něco říct, tak spolu šli do kuchyně, jenže svědek s ■■■■■ do té kuchyně pořád chodili, byli hyperaktivní, proto se obžalovaný s pošťukou ■■■■■ rozhodli, že půjdou do pokoje a tam se zavřou, aby mu to mohla říct. V pokoji se zamkli. V pokoji byli zamčeni asi 10 minut, potom přišla ■■■■■ babička a začala na svědka nadávat, protože oni ho nemají rádi a on nemá rád je. Následně začala nadávat na ■■■■■, proč se tam zamykají. Svědek neví, jak to dopadlo, šel domů. Pokud se týká komunikace svědka mezi ■■■■■, tak ta proběhla, ■■■■■ svědkovi psala, co si o ■■■■■ myslí, kdy on jí psal, že byl na všech trénincích a že ■■■■■ nic nedělal. Jedině poukazoval na to, že holky po něm skákaly. Svědek vypověděl, že z doslechu ví, že ■■■■■ ■■■■■ hodně provokuje, pošťuchuje a dělala to, i když se potkávali mimo hasiče. ■■■■■ svědkovi do očí řekla, že udělá cokoli, aby dostala ■■■■■ za mříže kvůli tomu, co udělal ■■■■■, přitom obžalovaný ■■■■■ nic neudělal. Z komunikace, kterou svědek s ■■■■■ vedl, svědek dovozuje, že je vidět, že tam píše něco jiného, že lhala. Tuto komunikaci svědek dal obžalovanému. Dále svědek vypověděl, že pomluvy se dostaly k paní uklízečce, která měla pana ■■■■■ ráda, pan ■■■■■ mohl a měl být nový školník, protože bývalý školník měl jít pryč, a jak to paní uklízečka zjistila, protože tam chtěla mít svého syna, tak potom proti obžalovanému něco měla, tedy poté, co se dozvěděla, že měl být školník a od té doby ho už neměla ráda. Od té doby na děti začala nadávat a ■■■■■ dělat špatně. K fotografii zobrazující ■■■■■ a obžalovaného v polibku, svědek vypověděl, že si myslí, že fotografii fotil ■■■■■, protože ■■■■■ ve škole šikanovali.
15. Svědkyně ■■■■■ vypověděla, že se účastnila hasičské soutěže v ■■■■■, jsou to asi 3 roky. Soutěže se účastnily kamarádky, pak také vedoucí, z vedoucích tam byl obžalovaný, ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■. Svědkyně tam byla s ■■■■■. ■■■■■ byla taková, že pořád všechny provokovala. To znamená, že pořád dolézala a tak. Dolézala za ■■■■■, i když on se s ní vůbec nechtěl bavit. Bavil se s ■■■■■, bavili se o něčem spolu a ■■■■■ ho pořád otravovala. Stále za ním běhala a volala na něj. Svědkyně neviděla, že by ■■■■■ zastrčil ruku za legíny ■■■■■. Toto se nestalo, po celou dobu tam byla. Po soutěži se jelo domů do ■■■■■. I poté ■■■■■ stále obžalovaného provokovala, sahala na něj a říkala "hele, hele, hele, ■■■■■, ■■■■■". Když se

koulovali, tak [REDAKCE] stále házela koule akorát po [REDAKCE]. Svědkyni říkala, že prý je to sranda. [REDAKCE] neřekla svědkyni, že jí pan [REDAKCE] sáhl za podprsenku. Neřekla jí ani, že jí sáhl za kalhotky. [REDAKCE] provokovaly i holky [REDAKCE]. [REDAKCE] také hodil na [REDAKCE] sníh, ale jenom z dálky, protože ho to fakt už naštvalo a jenom malou koulí. Svědkyně vypověděla, že s [REDAKCE] chodí často ven a nic neví o tom, že by se mezi obžalovaným a [REDAKCE] něco dělo. Ví, že se to po [REDAKCE] povídá, ale je to úplný výmysl, akorát lidi v [REDAKCE] strašně drbou, neví, co mají říkat, tak udělají nějaký drb. Podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu byl čten v hlavním líčení protokol o výslechu jmenované svědkyně, která byla upozorněna na rozpory, když ve výpovědi v přípravném řízení uvedla, že [REDAKCE] hned tvrdila, že jí obžalovaný sníh hodil pod podprsenku, hrozně to tam řešila. K tomu svědkyně uvedla, že ano, že to je pravda, že to [REDAKCE] řešila, ale rozhodně to nebyla pravda, protože po celou dobu svědkyně byla od nich kousek. Svědkyně dále vypověděla, že holky [REDAKCE] chodily na basket, který vedl pan [REDAKCE], jenže ony tam chodily dělat kraviny, krkaly tam, prděly, třeba tam i někoho mlátily, tak už tam dál nemohly chodit a ono je to naštvalo, tak začaly dělat takové pomluvy, tedy začaly si vymýšlet o [REDAKCE] a o [REDAKCE], někdy i o [REDAKCE]. Pokud se týká komunikace na čl. 11-12 spisu, vypověděla svědkyně, že tuto komunikaci napsala schválně, protože tyto dívky si vymyslely, že [REDAKCE], manželka obžalovaného, chce na svědkyni zavolat sociálku, ale nebyla to pravda. Svědkyně to psala proto, aby zjistila, jestli si to s [REDAKCE] vymyslely nebo ne. Tuto komunikace pak svědkyně ukazovala [REDAKCE].

16. [REDAKCE] v rámci své svědecké výpovědi učiněné u hlavního líčení vypověděl, že se účastnil soutěže hasičů v [REDAKCE], účastnil se jí též obžalovaný [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] se k dětem chová normálně, svědek nezaznamenal žádné neobvyklé chování. Svědek vypověděl, že neviděl, že by pan [REDAKCE] zastrčil svou ruku za legíny [REDAKCE]. Neviděl ani, že by zastrčil ruku za spodní kalhotky [REDAKCE] na holou kůži. Svědek dále vypověděl, že neviděl, že by pan [REDAKCE] vzal do ruky sníh a zastrčil ho [REDAKCE] za tričko pod podprsenku. Svědek uzavřel, že žádný fyzický kontakt pana [REDAKCE] s [REDAKCE] neviděl. K dotazu, zda [REDAKCE] někoho provokovala, svědek uvedl, že ta provokuje docela běžně, ze srandy. Provokování znamená, že je jakoby drzá, chce na sebe upozornit. Svědek potvrdil, že po celou dobu, co byl v šatně pan [REDAKCE], tam byl také přítomen. [REDAKCE] ani po příjezdu do [REDAKCE] si mu nestěžovala na to, že by jí [REDAKCE] strkal ruku za legíny, za spodní kalhotky nebo pod tričko pod podprsenku a stiskával ňadro.
17. Svědkyně [REDAKCE], manželka obžalovaného, v rámci hlavního líčení vypověděla, že do školy v [REDAKCE] manžela přivedla ona, protože hrál basket. Co se týká [REDAKCE], ta chodila ke svědkyni do kroužku na kreslení. Svědkyně je s dětmi spíš kamarádka a tykají jí. [REDAKCE] byla víc taková, že se chtěla svěřovat, bylo vidět, že někde je nějaký problém, protože se strašně lekala, neustále se svědkyni omlouvala. Svědkyně se chodila dívat i na tréninky v basketbalu, kdy se stalo, že děti [REDAKCE] přišly na basketbal naštvané nebo [REDAKCE] byla ubrečená, manžel svědkyně je takový, že chce každému jen pomáhat, tak se o to zajímal. Posléze svědkyně viděla, že [REDAKCE] je zbitá, že má monokl, tak se o to začala více zajímat, řešila to s manželem, že se to musí říct na sociálku, přičemž manžel jí řekl, že si to [REDAKCE] nepřeje, že jí máma vyhrožuje, že pokud to někde řekne, že je schopná ji i zabít. Vyvrcholilo to tak, že manžel byl potom stíhaný, byl obviněn, takže měl zákaz se s [REDAKCE] vůbec stýkat. Svědkyni oslovil [REDAKCE] bratr, napsal, zda by neodvezla [REDAKCE] na pohotovost, že už 3 dny ji bolí hlava poté, co ji máma znovu zmlátila. Nejdříve [REDAKCE] měla jednoho monokla, pak svědkyně viděla druhého, to bylo během 3 týdnů. Chování manžela ve vztahu k dětem svědkyně popsala jako přátelské, je takový, že mezi děti zapadl, nehraje si úplně na dospěláka, což se dětem i líbilo, svědkyně to také tak dělá a děti pak mají větší důvěru a říknou jim spoustu věcí. Svědkyni byla předestřena fotografie zobrazující [REDAKCE] a obžalovaného v polibku, ke které vypověděla, že

fotografii nezná, neviděla ji, poznává [REDAKCE], ale kdo je ta druhá osoba, to neví, to nelze poznat. Svědkyně vypověděla, že dlouho nevěděla, že manželovi zrušili kroužek basketbalu, bylo to z důvodu, že si holky [REDAKCE] na něj vymyslely pomluvy, to se ke svědkyni nějak potom dostalo a ona si říkala, proč nemá kroužek, že jí to obžalovaný nechtěl říct. Situace ve škole tehdy byla taková, že při kroužku kreslení jí větší holky upozorňovaly, aby si dala na manžela pozor, že [REDAKCE] jim vykládá a chlubí se v tom smyslu, že spolu chodí. Svědkyně si na [REDAKCE] došlápla, ta řekla, že si to vymyslela, aby byla zajímavá před holkami. Svědkyně to řešila s [REDAKCE], pak na ni byla i našťvaná, ať si uvědomí, co toto může způsobit, ona tím, jak on jí chtěl pomoci, tak se do něj snad zakoukala. Svědkyně se určitě nejdříve zeptala manžela, co to znamená, ten jí řekl, že to vůbec není pravda a [REDAKCE] jí to potom potvrdila, že si to vymyslela. Svědkyni je známo, že její manžel byl na návštěvě u [REDAKCE], je jí známo, že se zamkl s [REDAKCE] v jejím pokoji, co ona ví, tak to bylo, že [REDAKCE] si chtěla zase postěžovat na mámu nebo něco takového, a že kluci tam otravovali, tak se prý na chvíli zamkli, takto jí to vysvětlil manžel. S manželem je svědkyně od 15ti let, opravdu neměla žádné obavy, zná ho dost dobře za těch 22 let. Je jí též známo, že obžalovaný byl s [REDAKCE] v [REDAKCE], opět ona chtěla něco řešit a on na ni neměl čas, tak ji vzal do auta. Pokud se týká [REDAKCE], jde o uklízečku ve škole v [REDAKCE], svědkyně zná paní [REDAKCE] jako takovou zvláštní paní, kdy svědkyni přijde, že ve škole velí spíše ona než pan ředitel. Když dělali ve škole rekonstrukci, tak všechno paní [REDAKCE] hodně řešila, třeba, že tam dělají bordel, že se to musí uklízet, zpočátku byla z manžela svědkyně nadšená, co všechno umí, a že ve svém volném čase s tím pomáhá. Pak ale ve škole skončil školník, ona přišla s tím, že snad tam má manžel svědkyně dělat školníka, kdy ona tam už roky chtěla dostat jako školníka svého syna, takže následně byla na manžela našťvaná. Žádné úvahy, že manžel bude školníkem, však nebyly, svědkyně neví, jak na to paní [REDAKCE] přišla.

18. Ve věci byl v přípravném řízení vypracován znalecký posudek včetně jeho dodatku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Znalkyně [REDAKCE] při svém výslechu potvrdila závěry daného znaleckého posudku, který vypracovala dne 29. 5. 2020, ohledně duševního stavu a sexuality obžalovaného [REDAKCE]. Konstatovala, že obžalovaný v době spáchání trestného činu netrpěl a ani netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu, ani duševní poruchou ve smyslu psychopatie, ale sexuální deviací. Jeho sexualita se projevuje tím, že se mu kromě dospělých žen líbí i pubertální děvčata, vyhledává jejich přítomnost, baví se s nimi jako jejich kamarád, sám o sobě údajně řekl některé z děvčat, že je jako puberták a je na to hrdý. Výše uvedené znaky jsou projevy deviace, tzv. hebefilie, ale na druhé straně má namlouvací schopnosti pro namlouvání dospělých žen, kdy obstojně popsal, že pozná, když ho svádí dospělá, popsal své city zamilovanosti, nevyhýbá se romantickým filmům. Znalkyně tedy dovozuje, že kdyby byla pravda to, co je mu kladeno za vinu, je možné jeho chování vysvětlit deviací hebefilií. Pokud se týká rozpoznávacích schopností, uvedla znalkyně, že v době spáchání trestného činu byly úplně zachovalé a ovládací schopnosti byly podstatně snižené. Současný stav obžalovaného je dobrý, je schopen chápat smysl trestního řízení. Pokud se týká pobytu obžalovaného na svobodě, pak znalkyně konstatovala, že je nebezpečný pro společnost v tom smyslu, že se může opakovat sexuální chování, pro které je obviněn. Znalkyně předpokládá, že se bude opakovat sexuálně motivované chování vůči pubertálním děvčatům, protože pro toto puzení má obžalovaný vlohy, které vyplývají z deviace. Znalkyně navrhla ochranné sexuologické léčení ambulantní formou. Při svém výslechu znalkyně konstatovala, že znaleckou činnost ukončila k 31. 12. 2020. Uvedla, že [REDAKCE] chodí na tzv. náhledovou terapii sexuálních deviantů. Znalkyně konstatovala, že s ohledem na to, jaký je velmi široký záběr zájmu pana [REDAKCE] o pubertální děvčata, tak je velice slabý zájem o dospělé ženy. Tento zájem k pubertálním děvčatům je velmi v nepoměru k tomu zájmu o dospělé ženy. Obžalovaný není ochoten svůj zájem o pubertální děvčata vysvětlit sexuálním zájmem, ale vylouvá se na to, že chce těmto dětem pomáhat, že žijí v nějakých zlých vztazích s rodiči nebo mají jiné těžkosti. Tímto způsobem svůj zájem o ně pro sebe racionalizuje. Jeho zájem o pubertální děvčata

směrem k sexualitě je větší, než o dospělé ženy. U hebefilů je charakteristické v prekoitální části, že ani nejde tak o souložení, ale o to, že si bahní v interpretaci s pubertálními děvčaty, jim se velmi líbí chování pubertálních děvčat, kdy obžalovaný se cítí jako puberták a znalkyně citovala i to, že je na to hrdý, přičemž tento jeho vlastní výrok odráží jeho duševní stav, který zažívá nebo zažíval v prostředí pubertálních děvčat. Jelikož obžalovaný absolvuje náhledovou terapii, tak se zdá, že je tam určitý posun ke kritičnosti na tuto věc. Díky této náhledové terapii si obžalovaný lépe uvědomuje, že ta falešná motivace, konkrétně to, že s děvčaty se stýkal proto, že naříkala na vztahy se svými rodiči a on je utěšoval, tak ta se narovná do té racionální úrovně, kdy ten zájem byl motivován ne snahou pomáhat děvčatům, ale vlastním sexuálním zájmem. Znalkyně upřesnila, že u hebefilů se mnohokrát setkáváme s tím, že souloží s pubertálními děvčaty, ale maximem jeho zájmu je to, aby se mohl s děvčaty scházet, aby se mohl třeba dotýkat, dívat se na ně, komunikovat s nimi, laškovat s nimi, ani tak nejde o touhu po souložení, i když tato není vyloučena. Pokud se týká prognózy vývoje tohoto onemocnění u obžalovaného, pak znalkyně uzavřela, že po absolvování náhledové terapie, kdy sám obžalovaný bude schopen svým sexuálním pohnutkám porozumět, pak bude schopen se vyhnout tomu, aby takové jednání opakoval. Znalkyně konstatovala, že provedla u obžalovaného phalopletysmografické vyšetření, přičemž konstatovala, že phalopletysmografické vyšetření není jediným zdrojem informací o sexualitě, přičemž poukázala na to, že rozdíly mezi pubertálními děvčaty a dospělými ženami na tomto grafu nejsou výrazné, někdy převažují pubertální děvčaty, jindy převažují ženy. Znalkyně při svém výsledku poukázala na stranu 17 svého znaleckého posudku, kde konstatuje, že při promítání obrázku dvanáctileté spoře oděné (celkově 9 obrázků), vidíme pokles křivky, křivka opět narůstá na obrázky dospělých žen. Na obrázky násilí křivka klesne, stoupne až v mezeře, křivka klesá i na podnět krátkého videa (desetiletá svlékající se na pohovce) .

19. V řízení před soudem došlo k přibrání dalšího soudního znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, doc. ██████████, a to postupem podle § 109 trestního řádu. Jmenovaný znalec při svém výsledku u hlavního líčení stvrdil závěry svého znaleckého posudku, a sice že obžalovaný netrpěl a netrpí duševní poruchou ani chorobou, netrpí ani závislostí na alkoholu či drogách. U posuzovaného nejsou anamnesticky ani aktuálně žádné příznaky strukturované sexuální deviace. Sexuální deviace hebefilie, diagnostikována znalkyní ██████████, není jednoznačně prokázána ani ve dvou PPG testech. Kolegyně vychází při této diagnóze jen z předpokladu, že posuzovaný se na dospívajících dívkách chtěl sexuálně vzrušovat a ukájet. Inkriminovaný problém lze ovšem rozhodně pravděpodobněji vysvětlit pedagogickým selháním neoborníka ve vztahu k dětem, které trénoval. Není pravděpodobné, že by se posuzovaný choval k dívkám ve snaze o sexuální vzrušení a uspokojení. Pokud se dopustil příliš důvěrného kontaktu s dívkou, pak motivací byla odborná neobratnost, nikoliv sexuální deviace. Pobyt posuzovaného na svobodě není nebezpečný z psychiatrického ani ze sexuologického hlediska. Protože sexuální deviace nebyla prokázána, není ani sexuologická ochranná léčba indikována. PPG test byl proveden a je popsán ve znaleckém posudku. V rámci svého výsledku znalec poukázal na skutečnost, že ani test PPG provedený znalkyní ██████████ nesvědčí pro jednoznačné erotické upřednostňování nedospělých dívek. Pokud v jejím posudku jsou pozitivní reakce na pubescentky, je to zcela běžné u heterosexuálů, ti mají pozitivní reakce na dívky, které jsou sice nezletilé, ale mají sekundární znaky pohlavní, což není patologie. Patologie by byla, kdyby ta reakce na nezletilé dívky byla jednou tak vysoká jako na ty dospělé ženy, a to tady rozhodně není. Znalec je přesvědčen, že obžalovaný nevykazuje přesvědčivé příznaky sexuálního devianta. Ani ██████████ obžalovaný nesvědčí žádné deviantní tendence, delikty nebyly rozhodně páčány pod kompulzivním tlakem sexuality. Byla tam sociální vazba, která byla složitější a souvisela s pedagogickou rolí, kterou posuzovaný zřejmě nezvládl tak, jak by měl. Obžalovaný není disponován k recidivě těchto deliktů. Znalec konstatoval, že nesdílí závěr ██████████, že obžalovaný projevuje široký zájem o pubertální dívky, naproti tomu pak poměrně slabý zájem

o dospělé ženy. Když se přihlédne k anamnéze obžalovaného, pak on měl několik partnerských vztahů s dospělými ženami. O jakémkoliv kontaktu s nedospělou dívkou zde ničeho není. [redacted] jsou lidé, kteří jsou celoživotně zaměřeni na dospívající dívky jako na preferované erotické objekty. Hebefilie je erotická preference nedospělých dívek, dospívajících, pubescentek. Toto je možno doložit testem PPG, kdy opravdu ten člověk má daleko větší reakce na dospívající slečny než na dospělé ženy. Znalec doc. [redacted], vyjádřil výhradu proti diagnóze stanovené [redacted] a proti nařízení ochranného léčení, neboť u obžalovaného není diagnóza, kterou stanovila [redacted].

20. Soud ve věci provedl listinné důkazy, ze kterých při hodnocení skutkového stavu vycházel. Ze zprávy Českého hydrometeorologického ústavu, pobočky České Budějovice ze dne 5. 11. 2020 je zjištěno, že dne 29. 12. 2019 v intervalu od 12. hodin do 18. hodin bylo skoro jasno až jasno, svítilo slunce plným svitem do 15:50 hodin. Teplota od 12. hodin do 16. hodin byla v rozmezí od -0,5 °C až -2 °C, od 16. hodin se postupně ochlazovalo na -4 °C v 18. hodin. Slunce zapadlo v 16:09 hodin, konec občanského soumraku nastal v 16:47 hodin, poté byla tma. V odpoledních hodinách byla zaznamenána výborná dohlednost. Ze zprávy Městského úřadu v [redacted] a k tomu připojených listin je zjištěno, že dne 23. 12. 2019 v 10. hodin telefonicky sdělila na OSPOD [redacted] [redacted], že má důvodné podezření z fyzického týrání [redacted] její matkou [redacted]. Dne 25. 12. 2019 bylo paní [redacted] odesláno e-mailem doplnění. V obou případech bylo podáno na Obvodní oddělení Policie ČR [redacted] oznámení o skutečnosti nasvědčující domácímu násilí a podezření na fyzické napadení dětí. Věc byla s matkou řešena 3. 1. 2020 na OSPOD [redacted], kam se matka dostavila s dětmi. Z protokolu sepsaného dne 3. 1. 2020 se podává, že matka [redacted] se dozvěděla, že její dcera odjela do [redacted] s panem [redacted], vjel do ní vztek a dala dceři jednu facku. Z lékařské zprávy ze dne 19. 11. 2019 a ze dne 15. 6. 2020 [redacted] je zjištěno, že gynekologický nález ohledně [redacted] [redacted] je v normě, odpovídá věku, není známek proběhlého pohlavního styku. Z fotografie na čl. 101 spisu je zjištěno, že tato zachycuje [redacted] [redacted] a [redacted] [redacted]. Svoji totožnost na této fotografii obžalovaný potvrdil. Vyhodnocované profily na sociálních sítích, a to na Instagramu profil paja.founovaa a na Facebooku profil [redacted] ve spojení s profily [redacted] a [redacted] neobsahují žádnou komunikaci. Obsah komunikace [redacted] s [redacted] [redacted] je zjištěn z facebookového profilu poškozené nezletilé [redacted]. Z tohoto profilu je též zjištěn obsah komunikace mezi jmenovanou a [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted]. Ze zprávy Nemocnice [redacted], ze dne 22. 12. 2019 vyplývá, že [redacted] byla do nemocnice přivezena dospělou kamarádkou paní [redacted] s tím, že byla napadena matkou před 3 dny a udeřena otevřenou rukou - asi 5x do obličeje a po první ráně se udeřila o parapet do hlavy. Při zevním okraji oka byl zjištěn malý hematom, nevýrazný, asi 2 x 1,5 cm. V záhlaví ve vlasech též malý hematom, ohraničený. Z úředního záznamu ze dne 11. 3. 2020 je zjištěno, že hlídka Policie ČR, Obvodní oddělení v [redacted], si téhož dne v 16:40 hodin všimla a rozhodla se zkontrolovat vozidlo Škoda Felicia červené barvy zaparkované na ploše bývalé záložní letištní dráhy. Při příjezdu k vozidlu ze strany řidiče vystoupil muž a spontánně došel ke služebnímu vozidlu. Jednalo se o [redacted]. Na zadním sedadle byla zjištěna spolujezdkyně, zjevně nezletilá dívka, která poskytla potřebnou součinnost, a bylo zjištěno, že jde o [redacted]. [redacted] uvedl, že jede nakoupit do [redacted] a [redacted] jej požádala, zda by mohla jet s ním, že by se mu chtěla svěřit s problémy v rodině. Po cestě začala plakat, načež [redacted] [redacted] zastavil na místě kontroly, kde se mu svěřovala, že její otec je alkoholik a doma je napadá. [redacted] se chovala normálně, nevzniklo podezření, že by byla ve vozidle proti své vůli nebo se stala obětí protiprávního jednání. Uvedla, že [redacted] je trenér basketbalu, chová se k ní dlouhodobě hezky a chápavě a ona se mu chtěla svěřit s neutěšenou situací u nich

doma. Její otec je údajně alkoholik, a ačkoliv s nimi nežije, dlouhodobě vyhrožuje její matce, že jí nebude platit výživné a naposledy u nich tloukl na dveře, až museli volat policii. Dotaz na intimnosti ze strany ██████████ odmítla. Bylo zjištěno, že manželství ██████████ a ██████████ bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Písku č. j. 9 C 169/2018-19 ze dne 21. 8. 2018, přičemž toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 9. 2018. V hlavním líčení byly přehrávány též 3 videozáznamy z CD na čl. 106 spisu a videozáznam ze šaten z hasičské soutěže předložený obžalovaným.

21. Podle § 211 odst. 6 trestního řádu byly v hlavním líčení se souhlasem státního zástupce a obžalovaného čteny úřední záznamy o podaném vysvětlení ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████. Nezletilá ██████████ ██████████ uvedla, že hrála basket v kroužku ██████████, současně chodila se svými dvěma sestrami k ██████████ domů, kde si hrála s dcerami ██████████. Obžalovaný ██████████ si k ní nikdy nic nedovolil. Uvedla, že když byla venku s ██████████, že tato jí říkala, že přijede její kluk a po chvíli přijel ██████████ kamionem, ██████████ do něj nasedla a společně odjeli. Nezletilá ██████████ uvedla, že ██████████ ve třídě dávala různě lidem číst zprávy z mobilního telefonu, které si s ██████████ psala, v těch zprávách bylo, že mu ██████████ psala, jestli by dostala pořádný nášup smetany a on jí na to odepsal, že jo. ██████████ uvedla, že to vnímala tak, že to byly zprávy o sexu. Dále si pamatuje, že se ██████████, že byla s panem ██████████ ve sprše. ██████████ do něj byla jednoznačně zamilovaná. Nezletilá ██████████ uvedla, že ██████████ jí řekl, že je správně praštěná a že je to to, co jemu se líbí. ██████████ před ní o sobě říkal, že je praštěnej pubert'ák a že je na to hrdej. ██████████, matka ██████████, ██████████, uvedla, že všechny její 3 dcery chodily k ██████████ domů, kde si hrály s dětmi ██████████. Později došlo k tomu, že jí bylo řečeno, že ██████████ již nechce, aby k nim chodily její dcery ██████████ a ██████████, a že tam může chodit jen ██████████. Stalo se, že ██████████ volal její dceři ██████████, pokud bude chtít, že ji vezme na výlet na zvířátka, a že pojedou i ██████████ dcery. ██████████ otec ██████████ zavola, aby nechal jeho děti na pokoji a tím to všechno skončilo. Nezletilá ██████████ potvrdila, že k nim chodili domů kamarádi, byli to kluci i holky, holky si s ní hrály, uvedla jména ██████████ a ██████████. Přes noc u nich žádná z dívek nepřespávala.
22. Ze zprávy Policie ČR, Obvodní oddělení ██████████ z 2. 12. 2021 plyne, že hlídka Policie ČR zasahovala v rodině nezletilé ██████████, nar. ██████████, dne 9. 10. 2021 na základě oznámení třídní učitelky nezletilé o možném týrání ██████████ ze strany matky, přivolána byla i pracovnice OSPOD. Hlídkou nebylo zjištěno žádné viditelné zranění či zanedbání ██████████ ani její dlouhodobé týrání. Z výpovědí zúčastněných osob vyšlo najevo, že v rodině vznikl generační problém mezi matkou a dcerou, které se od sebe vzdálily. Spisový materiál byl postoupen k dalšímu prošetření na Územní odbor ██████████, SKPV, přičemž trestní stíhání konkrétní osoby nebylo zahájeno. Zprávou MěÚ ██████████, odboru sociálních věcí ze dne 24. 11. 2021 je pak doloženo, že dne 9. 10. 2021 byla v rámci pohotovosti OSPOD ██████████ za přítomnosti policejní hlídky řešena problematická situace v rodině nezl. ██████████, nar. ██████████, konkrétně údajně psychické týrání ze strany matky, které oznámila třídní učitelka nezletilé na upozornění kamarádek ██████████. Jednalo se přitom především o vztahové problémy mezi matkou a ██████████, kdy matka dala předmětného dne ██████████ facku, protože jí nevěřila, že se už nestýká s obžalovaným. Rozhovor s matkou a ██████████ proběhl v přítomnosti policejní hlídky a pracovnice OSPOD, jakož i kamarádek ██████████, které byly sprosté a útočné na její matku. S matkou a ██████████ byl projednán problematický vztah, a byly jim doporučeny návštěvy ██████████, sociálně psychologického centra.

23. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že tento byl 1x soudně trestán, přičemž k tomuto odsouzení Okresním soudem v Příbrami ve věci sp. zn. 4 T 150/2012 nelze přihlížet. Z obsahu z evidence rejstříku přestupků vyplývá, že obžalovaný zde nemá žádný záznam.
24. V této věci Okresní soud v Písku rozhodl rozsudkem ze dne 26. 7. 2021, kdy uznal obžalovaného [REDAKCE] vinným skutkem popsáním v obžalobě pod bodem 2), který byl právně kvalifikován jako zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Naproti tomu skutkem popsáním v obžalobě pod bodem 1) soud obžalovaného obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu zprostil, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek, pro nějž byl obžalovaný stíhán, se stal.
25. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích - pobočka v Táboře, č. j. 14 To 222/2021-319 ze dne 16. 12. 2021, byl shora označený rozsudek (napadený včasným odvoláním státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Písku, a to jak do výroku zprošťujícího, tak do výroku o trestu a obhájcem obžalovaného, které bylo směřováno jak do výroku o vině, tak do výroku o trestu), v celém rozsahu zrušen a věc byla vrácena Okresnímu soudu v Písku k novému projednání a rozhodnutí. Dle závěru odvolacího soudu okresní soud nesplnil jedno ze základních kritérií pro řádné rozhodnutí o ochranném léčení jako takovém, jež bylo navrhováno ze strany státního zastupitelství a o jeho případné formě, tj. nevyřešil spolehlivě otázku, zda obžalovaný trpí sexuální deviací či nikoliv, a zda je v jejím důsledku jeho pobyt na svobodě nebezpečným. Za účelem spolehlivého vyřešení této otázky je dle odvolacího soudu potřeba v novém řízení nejdříve požádat [REDAKCE] o odborné vyjádření k závěrům znalce doc. [REDAKCE], prezentovaným jak v jeho znaleckém posudku, tak při jeho výslechu v hlavním líčení. Zároveň příslušné oddělení Policie ČR požádat o provedení místního šetření v okolí bydliště nezletilé poškozené [REDAKCE] za účelem ověření tvrzení [REDAKCE], zda obžalovaný i nadále navštěvuje poškozenou, popř. ji vozí ve svém vozidle. Následně soud vyslechne oba znalce a [REDAKCE] požádá o sdělení, zda by na jeho závěry mohla mít vliv skutečnost, že obžalovaný v kontaktech s poškozenou prokazatelně pokračoval i v průběhu probíhajícího trestního řízení, vědom si možných následků. Pokud nebude možno na základě takto doplněného dokazování z odborného hlediska dospět ke spolehlivému závěru o existenci či neexistenci sexuální deviace u obžalovaného, bude na místě postupovat podle § 110 odst. 1 trestního řádu a rozhodnout o přibrání státního orgánu, vědeckého ústavu, vysoké školy nebo instituce specializované na znaleckou činnost za účelem vypracování revizního znaleckého posudku. Současně odvolací soud poukázal na skutečnost, že pokud se týká části zprošťující, pak okresní soud se v rámci hodnotícího procesu nevypořádal se všemi důkazy, podstatnými pro rozhodnutí, zejména se skutečnostmi plynoucími z výpovědi [REDAKCE], a dále z úředních záznamů o podaných vysvětleních [REDAKCE] a [REDAKCE], které byly k důkazu v hlavním líčení se souhlasem stran přečteny podle § 211 odst. 6 trestního řádu, jakož i s listinným důkazem - zápisem ze dne 8. 11. 2019 na čl. 121 trestního spisu. V důsledku uvedených skutečností napadený rozsudek v této části trpí odvolací vadou zakotvenou v § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu a postup zvolený soudem prvního stupně, tj. postup podle § 226 písm. a) trestního řádu je na místě označit za minimálně předčasný.
26. Následně byly provedeny další důkazy. Ze zprávy Policie ČR, Obvodního oddělení [REDAKCE] ze dne 21. 1. 2022 je zjištěno, že v místě bydliště [REDAKCE] bylo dne 21. 1. 2022 provedeno šetření, kdy na adrese trvalého pobytu [REDAKCE] bylo hovořeno s [REDAKCE], která bydlí v 1. patře domu, která uvedla, že [REDAKCE] do domu chodil zhruba před 2 měsíci, ale neví, za kým. Ona ho nesledovala. Dále bylo ve 2. patře tohoto domu hovořeno s osobou [REDAKCE], který za přítomnosti svého otce a po předchozím poučení uvedl, že [REDAKCE] dochází do bytovky za ním, a není mu známo, že by chodil i za [REDAKCE]. Více se k této věci zjistit nepodařilo. Dále bylo lustrací v IS policie zjištěno, že jmenovaný [REDAKCE] byl

dne 12. 4. 2020 kontrolován hlídkou Policie ČR pro možné kontaktování nezletilců v obci [REDACTED], ale přímý kontakt [REDACTED] s [REDACTED] nebyl zjištěn.

27. Ze zprávy Policie ČR, Obvodního oddělení [REDACTED] ze dne 22. 1. 2022 je zjištěno, že podání [REDACTED] ze dne 4. 1. 2022, které bylo soudem policii postoupeno, bylo po podání vysvětlení [REDACTED] zpracováno jako přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c), bod 3 zákona č. 251/2016 Sb. a oznámeno na Městský úřad [REDACTED].
28. Podle § 211 odst. 5 trestního řádu byl se souhlasem státního zástupce a obžalovaného čten revizní ústavní znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, vypracovaný znaleckým ústavem Psychiatrická nemocnice [REDACTED] dne 10. 6. 2022. Ze závěrů tohoto revizního znaleckého posudku, resp. ze závěrů znalců ústavu je zjištěno, že obžalovaný [REDACTED] netrpí žádnou duševní poruchou a netrpěl jí ani v době jednání, z něhož je obžalován. Nebyla u něj zjištěna žádná sexuální deviace. Žádná duševní porucha tedy nesnížila jeho schopnost rozpoznat protiprávnost jednání, z něhož je obžalován, a ani jeho schopnosti ovládat se v době jednání, z něhož je obžalován, nebyly sníženy duševní poruchou. Žádná duševní porucha nečiní pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečným, znalecký ústav nenavrhuje ochranné léčení. Pokud se týká metody vyšetření zvané falopletysmografie (PPG), nejde o validizovanou ani standardizovanou metodu, a proto by neměla být používána. Znalecký ústav se vyjádřil v tom směru, že tuto metodu nerealizoval, neboť nejde o metodu standardizovanou (každý ji dělá po svém), ani validizovanou (uznanou, platnou, přinášející validní výsledky). Metoda byla vyvíjena od 50. let k odlišení homo-heterosexuality a měla informovat o preferovaném sexuálním objektu, ale nikdy nebyla validizována. Jako metoda nevalidizovaná a nestandardizovaná by PPG nemělo být používáno znalci v diagnostice. V tomto případě však vyšetření PPG v předchozích znaleckých posouzeních bylo provedeno a PPG testy neprokazují erotickou preferenci dospívajících dívek před dospělými ženami, ani v interpretaci [REDACTED], ani v interpretaci doc. [REDACTED]. Znalecký ústav poukázal na podstatný metodický problém znaleckých posudků [REDACTED] [REDACTED] (a většiny českých sexuologických znaleckých posudků), kterým je nebezpečné vytváření diagnózy na základě obvinění a skutkové podstaty činu (pokud čin spáchal, tak je deviant, pokud jej nespáchal, tak není deviant), což podle našich zkušeností utvrzuje orgány činné v trestním řízení v tom, že k jednání došlo (pokud je deviant, tak skutek spáchal - pokud není deviant, tak skutek nespáchal). Znalecký ústav se neztotožňuje se závěry znaleckého posudku [REDACTED] [REDACTED]. V zásadě se ztotožňuje se závěry znalce doc. [REDACTED]. Podle znalců ústavu skutečnost, že obžalovaný pokračoval v kontaktech s poškozenou i v průběhu trestního řízení, svědčí o jeho angažovanosti v této věci, nikoliv o jeho sexuální deviaci. Znalecký ústav poukázal na to, že případné ne/opakování obdobného protiprávního jednání je plně pod jeho kontrolou.
29. Soud zamítl návrh státního zástupce na výslech matky poškozené [REDACTED], ředitele základní školy [REDACTED] a třídní učitelky poškozené [REDACTED], navržených za účelem zjištění existence kontaktů obžalovaného s nezletilou [REDACTED]. Provádění těchto důkazů soud shledal nadbytečným, a to s ohledem na jednak provedené šetření Policie ČR v místě pobytu poškozené [REDACTED] a jednak s ohledem na obsah spisového materiálu. Ostatně i znalci znaleckého ústavu své závěry opřely o skutečnost, že obžalovaný i v průběhu trestního řízení v kontaktech s poškozenou pokračoval. Současně byl zamítnut návrh obhajoby na provedení důkazu fotografiemi věcí, které měla chtít [REDACTED] vyloučit z exekuce. Svědkyně [REDACTED] pořizování fotografií totiž potvrdila, byť k jejich pořizování uvedla jiné důvody, soud proto tento důkaz považoval za nadbytečný.

30. Soud provedl podrobné dokazování, kdy provedené důkazy hodnotil velice pečlivě, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech a uvážil všechny okolnosti případu, a to na základě požadavků stanovených v ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům. Pokud se týká jednání popsaného v obžalobě státního zástupce pod bodem 1), pak soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že nebylo beze všech pochybností prokázáno, že předmětný skutek se skutečně stal. Nezletilá svědkyně [REDAKCE] je ve své výpovědi zcela osamocena, v podstatě je její svědectví podporováno pouze výpovědí její matky, která však dané informace získala právě od [REDAKCE]. Popisované jednání obžalovaného však nevyplývá z žádných dalších ve věci provedených důkazů. Jedná se o výslech svědka [REDAKCE], který byl po celou dobu soutěže přítomen v šatně společně s obžalovaným a poškozenou [REDAKCE], o výslech svědkyně [REDAKCE], kamarádky poškozené a nelze opomenout ani výslech obžalovaného. [REDAKCE] jednání, jež popisuje poškozená [REDAKCE] nepotvrdila, ačkoliv uvedla, že po celou dobu soutěže byla přítomna. Její výpověď provedená v hlavním líčení se shodovala s výpovědí, kterou učinila v řízení přípravném, kdy věrohodně popsala události a průběh chování obžalovaného a poškozené předmětného dne. Byť se v její výpovědi objevila nepřesnost, tato rozhodně nezpůsobuje nevěrohodnost její výpovědi. Soud přihlédl též k důkazu provedenou internetovou komunikací a k videozáznamu ze šaten, ze kterých rozhodně jednání obžalovaného nevyplývá. S ohledem ke všem těmto skutečnostem současně vznikají pochybnosti o věrohodnosti výpovědi poškozené, která navíc nebyla schopna při své výpovědi zcela přesvědčivě popsat jednání obžalovaného, nevěděla, zda jí sáhl na levé ňadro či pravé, resp. již si nezpomněla jakou rukou, zda levou či pravou, jí obžalovaný na ňadro sáhl. Jsou zde však i další okolnosti, které vzbuzují pochybnosti o tom, zda jednání popsané v obžalobě pod bodem 1) se stalo. Poškozená [REDAKCE] celou situaci měla nést velmi těžce, což ve své výpovědi popsala její matka [REDAKCE]. Nicméně z dokazování vyplývá, že poškozená poté, co jí měl obžalovaný svou ruku zastrčit za legíny a spodní kalhotky na holou kůži zadku, je nadále veselá, z ničeho není patrné, že by prožívala jakékoliv příkoří. O tom zcela jednoznačně svědčí to, že po návratu ze soutěže, tj. v době, kdy už měla proběhnout první část jednání obžalovaného ve vztahu k poškozené [REDAKCE], tato se raduje a veselí s ostatními dětmi a i se samotným obžalovaným, kterého, jak plyne z ostatních výpovědí, sama při házení sněhem provokuje. Za situace, že by první část jednání shora popsané směrem k [REDAKCE] mělo v tu dobu již proběhnout, bylo by lze očekávat spíše rezervované chování poškozené směrem k obžalovanému. Ani další provedené důkazy, zejména úřední záznamy o podaných vysvětlení [REDAKCE] a [REDAKCE] či zápis ze dne 8. 11. 2019, resp. zjištění z nich učiněná, neuvěřují obžalovaného z tohoto konkrétního jednání, byť poukazují na nestandardní chování obžalovaného směrem k nezletilým dívkám. Ostatně tento způsob chování obžalovaného k nezletilým se prolíná celým trestním řízením, je na něj poukazováno např. svědkem [REDAKCE], ředitelem školy či manželkou (bývalou) obžalovaného [REDAKCE]. Ta chování obžalovaného k dětem popsala jako přátelské s tím, že si nehraje úplně na dospěláka, což se dětem líbí. Je zřejmé, že chování obžalovaného nebylo standardním, nicméně z dokazování nevyplývalo, že by bylo zcela nevhodným či dokonce takovým, které by zakládalo trestní odpovědnost. Obžalovaný nemá žádné pedagogické zkušenosti ani odbornou kvalifikaci, což může vysvětlit jeho nestandardní způsoby chování. Ze všech těchto důvodů soud proto podle § 226 písm. a) trestního řádu obžalovaného podané obžaloby v bodě 1) zprostil, neboť existují důvodné pochybnosti o tom, že skutek, pro který byla na obžalovaného podána obžaloba se stal tak, jak ve výroku obžaloby bylo uvedeno. Je tedy nutno postupovat v souladu se zásadou „in dubio pro reo“, tedy s ohledem na zásadu v pochybnostech ve prospěch obžalovaného.

31. Oproti tomu soud dospěl k závěru, že obžalovaný se dopustil jednání, pro které byl tímto

rozsudkem uznán vinným a byl mu uložen trest a které je popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku. Obžalovaný se k jednání (v obžalobě pod bodem 2), které mu je kladeno za vinu, nedoznává, resp. určitá tam popsaná jednání doznává, nicméně popírá sexuální záměr, uvádí, že jediným důvodem jeho jednání byla pouze snaha nezletilé [REDAKCE] pomoci. Obžalovaný je však v jednání, tak jak je popsáno ve výroku rozsudku, usvědčován zejména výpověďmi svědků, a to [REDAKCE] a řady dalších listinných důkazů. Za stěžejní důkaz lze považovat výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří popisují intimní chování obžalovaného k poškozené. Videozáznam, který byl k důkazu ve spojení s těmito výpověďmi proveden, rozhodně podporuje jejich výpovědi, nepochybně i z něho je zřejmá intimní blízkost dvou osob, které byly svědky ztotožněny jako obžalovaný a poškozená. Záznam je sice nekvalitní, nicméně to lze právě vysvětlit situací, za níž byl pořizován a který vyplývá ze shodných výpovědí jmenovaných svědků. Ostatně svědci se domnívali, že jednání obžalovaného zachycují kamery. Je třeba zdůraznit, že jejich výpověď nestojí osamoceně, ale je dotvářena řetězcem důkazů, které výpovědi podporují. Závěr o vině obžalovaného není tak postaven jen na výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], nýbrž i na dalších provedených důkazech, které výpověď svědků podporují nebo doplňují. Ostatně je třeba poukázat též na to, že samotné výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] se zcela podporují, jsou konzistentní, vzájemně neobsahují rozpory, soud je považuje za naprosto věrohodné. Věrohodnost rozhodně nebyla pak ovlivněna ani okolnostmi, na které poukazovala obhajoba, tedy případným zájmem syna svědkyně [REDAKCE] o místo školníka. Ani obžalovaný ani poškozená nepopírají společné schůzky. Každý z nich však většinou popisuje jinou verzi, případně částečně odlišnou, proč a jak k těmto společným schůzkám došlo. Tyto rozdílnosti jsou zřejmé z popisu důvodu cesty do [REDAKCE], kdy obžalovaný tam jel nakupovat dárky, zatímco poškozená tvrdí, že tam jel proto, že ona jej o to požádala, chtěla si tam nakupit dárky. Obžalovaný uvedl, že si psali, že hodlá jet do [REDAKCE] a nabídl poškozené, nechť jede s ním, pakliže se mu chce svěřovat s problémy. Poškozená oproti tomu popisuje, že se náhodně potkali, když šla k lesu. K důvodům cesty do [REDAKCE] je tak evidentní řada rozporů a nesrovnalostí, kdy se jak obžalovaný, tak poškozená pokoušejí vysvětlit důvody jejich setkání, které dle jejich verze rozhodně nemají mít znaky důvěrného vztahu mezi nimi. I důvody, proč se obžalovaný a poškozená vedli za ruce, vysvětluje každý z nich odlišně. Rozdílně pak oba popisují důvody a okolnosti vzniku fotografie na čl. 101 spisu. Nelze zejména odhlédnout od toho, že poškozená k fotografii uvedla, že byla pořizena u našeho lesa. Obžalovaný i poškozená [REDAKCE] mají stejnou verzi k vysvětlení toho, co bylo důvodem, že obžalovaný [REDAKCE] se v okamžiku jejich návratu z dovolené nacházel na stejném místě jako poškozená se svým bratrem. Oproti tomu bratr [REDAKCE] uvádí jinou verzi a současně vysvětluje, že to on byl domluvený s obžalovaným, [REDAKCE] o plánovaném setkání nevěděla. [REDAKCE] se též pokoušel vysvětlit důvody vzniku fotografie jeho sestry s obžalovaným, kdy jeho verze je naprosto odlišná oproti verzi obžalovaného a poškozené. Je zřejmé, že bratr poškozené se svou výpovědí pokouší veškerá jednání vysvětlit tak, aby odstranil úvahy o možnosti existence vztahu poškozené s obžalovaným (o setkání na hranicích, o setkání ve výklenku, o cestě do [REDAKCE]). To vyplývá i z té skutečnosti, kdy [REDAKCE] při své výpovědi záměrně dovozoval, kde se nachází místo, kde byla pořizena fotka, musel připustit, že se nachází u lesa, ale rozhodně dle něho jde o les v blízkosti fotbalového stadionu. Pokud se týká právě výpovědi svědka [REDAKCE] a [REDAKCE], pak ty soud hodnotí jako velmi opatrné, vyhýbavé, nejasné, evidentně ovlivněny snahou neuškodit obžalovanému.

32. Ve výpovědi obžalovaného soud shledává zásadní rozpory, kdy např. uvádí, že s poškozenou si nepsal, následně konstatoval, že mu psala, že s ním potřebuje řešit své problémy, jinak popisuje okolnosti, kdy obžalovaného a poškozenou kontrolovala hlídka OO [REDAKCE] Policie ČR, kdy hlídce uvedl, že poškozená plakala, což bylo důvodem parkování vozidla, zatímco u hlavního líčení jak obžalovaný tak poškozená uvedli, že důvodem zastavení byla potřeba obžalovaného si odskočit. Pokud se týká dalších rozporů ve výpovědích obžalovaného a poškozené poukazuje

soud na odůvodnění shora. Na základě těchto rozporů, nesrovnalostí a odlišností soud uzavírá, že výpovědi jak obžalovaného, tak poškozené soud hodnotí jako účelové. Beze všech pochybností byl učiněn závěr, že z jednání obžalovaného, které bylo prokázáno a je popsáno ve výroku rozsudku, se podává sexuální záměr. Takový závěr s ohledem na provedené dokazování není rozhodně vyloučen jen tím, že u poškozené nebyly zjištěny známky proběhlého pohlavního styku.

33. V řízení byla nepochybně prokázána existence vztahu mezi obžalovaným a poškozenou [REDAKCE], přičemž však tento vztah rozhodně nelze odůvodnit sexuální deviací, ale náklonností a důvěrností, a to i ve spojení se sexuálním puzením obžalovaného směrem k poškozené, které mezi jmenovanými vzniklo. Ostatně tento závěr, vyplývající ze skutkových zjištění, je ve shodě se závěry znalců znaleckého ústavu, kteří též poukazují na angažovanost obžalovaného ve věci. Jednání obžalovaného ve vztahu k poškozené [REDAKCE] je pak potřeba posuzovat jako celek, který je tvořen právě jednotlivými prokázanými událostmi, které pak ve svém souhrnu vytvářejí uzavřený řetězec jednání obžalovaného, naplňující ve svém souhrnu jak po objektivní, tak subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku.
34. Okresní soud s ohledem na závazný právní názor odvolacího soudu oslovil [REDAKCE] za účelem vypracování písemného odborného vyjádření k závěrům znalce doc. [REDAKCE], prezentovaných jak v jeho písemném znaleckém posudku, tak při výslechu znalce v hlavním líčení. Znalce [REDAKCE] však s odůvodněním, že svoji znaleckou činnost ukončila a nemůže se proto již k položené otázce vyjadřovat, odmítla odborné vyjádření vypracovat. Soud proto bez dalšího přistoupil k zadání revizního znaleckého posudku, jehož závěry jsou prezentovány shora.
35. Pokud se týká popisu skutku, uvedeném v obžalobě pod bodem 2), soud dodává, že tento doznal změny, a to s ohledem na průběh řízení před soudem a s tím související zjištěný skutkový stav věci. Úprava skutkové věty výroku rozsudku v tomto směru s ohledem na výsledky dokazování však nijak neovlivnila právní kvalifikaci jednání spáchaného obžalovaným a i nadále je též zachována totožnost skutku.
36. Z hlediska právní kvalifikace skutku naplnil obžalovaný [REDAKCE] popsaným jednáním jak po objektivní, tak subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se dopustí ten, kdo vykoná soulož s dítětem mladším 15 let nebo kdo jej jiným způsobem pohlavně zneužije. Obžalovaný jiným způsobem pohlavně zneužil poškozenou [REDAKCE], přičemž jak sám konstatoval při své výpovědi u hlavního líčení, informací o tom, že poškozená je osobou mladší 15 let, disponoval. Za jiný způsob pohlavního zneužití jsou považovány intenzivní zásahy do pohlavní sféry poškozených. Objektem trestného činu pohlavní zneužití podle § 187 trestního zákoníku je mravní a tělesný vývoj dětí. Soud na základě shora konstатовaného dokazování a zjištěného skutkového stavu dospěl k závěru, že zásahy obžalovaného do pohlavní sféry poškozené [REDAKCE] rozhodně lze za intenzivní považovat. Z hlediska naplnění subjektivní stránky trestného činu okresní soud v návaznosti na provedené dokazování konstatuje, že obžalovaný se dopustil jednání popsaného ve výrokové části rozsudku v úmyslu přímém, v intencích ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
37. Pokud se týká ukládaného trestu, pak druh a jeho výměru soud stanovil podle zásad uvedených v § 39 trestního zákoníku. Zejména přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu (tj. k významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, ke způsobu provedení činu a jeho

následkům, k okolnostem, za kterých byl čin spáchán, k osobě obžalované, k míře jejího zavinění a pohnutce, záměru nebo cíli), k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalované a k jejímu dosavadnímu způsobu života, jakož i k možnosti její nápravy, k chování po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu, pro její budoucí život. Předně je třeba uvést, že obžalovaný je ohrožen trestem odnětí svobody v trvání jeden rok až osm let, tak jak stanoví trestní zákoník, pokud se týká zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku. Soud posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, tak jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovaný ██████████ se k jednání, které mu bylo kladeno za vinu, nedoznal. Tvrdil, že okolnosti jeho jednání byly jiné, než tvrdí obžaloba, jeho úmysl byl toliko pomoci nezletilé ██████████ v jejich složitých rodinných vztazích. Jeho postoj k projednávané trestné činnosti byl v průběhu celého trestního řízení tak naprosto nekritický. Jeho jednání bylo dlouhodobé a ve vztahu k nezletilé poměrně intenzivní. Polehčující okolností, ke které soud přihlíží, je to, že obžalovaný je osobou, na kterou je třeba pohlížet jako na osobu bezúhonnou, nedopouští se ani žádné přestupkové činnosti. Současně soud zohlednil i délku řízení, po kterou je trestní řízení proti obžalovanému vedeno. Z hlediska možnosti nápravy obžalovaného v kontextu všech výše konstatovaných skutečností soud vážil, jaký konkrétní trest bude co nejúčinněji působit na jeho budoucí chování v tom smyslu, aby si uvědomil nevhodnost a následky svého jednání, za které byl odsouzen a napříště se jakémukoliv porušování zákona vyvaroval. Po posouzení všech těchto okolností daného případu dospěl soud k závěru, že na obžalovaného lze působit výchovným trestem alternativní povahy, tj. trestem, který není spojen s přímým výkonem, tedy s omezením jeho osobní svobody. Soud proto obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, tj. na samé spodní hranici trestní sazby, který podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvou let. Vzhledem k osobě obžalovanému a charakteru spáchané trestné činnosti a okolnostem shora soud tento trest považuje za adekvátní a přiměřený.

38. Pokud se týká ochranného léčení sexuologického, pak to nebylo obžalovanému s ohledem na závěry revizního znaleckého zkoumání ukládáno v žádné z možných forem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Písek 3. října 2022

Mgr. Martina Petříková
předsedkyně senátu